

Rolul voluntarilor de răsboi la infăptuirea României Mari.

Dr. Jean Horwitz

~~Mi s-a încercat să mă misioneze, în calitate de voluntar de răsboi, să arăt, în cîteva cuvinte, rolul voluntarilor la infăptuirea României Mari.~~

În memorabila zi de 15 August 1916, când goarna soldatului român și clopotele bisericilor dădeau alarmă mobilizării, întreaga suflare românească dela un cap la altul al Tării, era cuprinsă de emoție.

Dar, mai mult decât toți, au fost profund impresionați acei tineri a căror vîrstă nu era încă pentru încorporare.

Inflăcărăți acești tineri animatori au părăsit căminurile lor dragi și cu avântul tinereții au alergat alături de frați și părinți, răspunzând la apelul Patriei, pentru întregirea României.

Mulți, foarte mulți dintre ei, au fost secerăți de gloanțele dușmane pe câmpile de onoare dela Cerna, dela Jiu, Dragoslave, Predeal, Robănești, Prunaru, Mărăști, Mărărșesti și Oituz, iar alții au căzut victime ale tifosului exantematic ori au murit din cauza asprimelor vietii de atunci.

Jertfa lor nu poate fi uitată niciodată, căci voluntarii războiului renunțau de bunăvoie la viață, numai din dragoste de a-si întregi Patria.

Dacă fată de jertfa celor morți sau a luptătorilor devineți invalizi nu pot fi găsite suficiente cuvinte de prea-mărire, ei având sarcina să lunte, jertfa copiilor voluntari care nu aveau nici un fel de obligație, merită să i se aducă cele mai înalte cuvinte de laudă.

Vom pomeni câteva figuri eroice de voluntari și anume, mai întâi pe Theoghe Ciobănasul mort vitejște pentru Patrie la Tabla Buti.

Ciobănașul Gheorghe, era un Tânăr chipes, intelligent și plin de sănătate. Era ocupat cu oile lui sări păsteau lângă frontieră. Cunoscut de soldații unguri ce-i îngăduiau să-și adune oile rătăcite pe meleagurile lor, niciodată vreunul din tre aceștia nu s-ar fi gândit că Gheorghe ar putea îscodi în tabăra ungurească.

Fiind nevoie de un plan de atac precedat de anumite observații la inamic, ciobănașul Gheorghe își ia sarcina să slujească Patria. Dă drumul oitelor, care, trecute pe teritoriul inamicului, îl sălăște să se apropie de pichetul unguresc cerând voie să-și adune oile.-

In acel timp el vede numărul soldaților unguri. Ajuns la cartierul românesc istorisește ce-a făcut ; și, după puțin timp, soldații români în frunte cu Gheorghe Ciobanul se repede în pichetul inamic capturând aproape o sută de dușmani. La stăruințele lui, Gheorghe este primit ca ostaș voluntar, însă, nu după mult timp, a fost răpus de un glonț dușman.

Alt exemplu de înflăcărat patriotism este eroul Frățilă Ton, care la 20 de ani, se înrolează ca voluntar, în Septembrie 1916, în regimentul 83 de infanterie.-

Se poartă vitejște în luptele crâncene din Valea Oituzului în vara anului 1917 și este decorat cu "Virtutea Militară".

Tot atât de pilduitoare sunt și faptele de bravură ale voluntarului Stroja Paul din Brigada XV infanterie, decorat cu "Virtutea militară de război", pentru vitejia cu care a luptat în 1916.

S'a distins în mod deosebit în ziua de 8 Octombrie, când a cerut să ia parte la lupta de pe Muntele Vrâncean (la Oituz) cu regimentul 13 infanterie.

Năpustindu-se la atac în fruntea mai multor zeci de infanteriști, a tărât după sine și alte subîmpărtiri vecine și a căzut apoi grav rănit în mijlocul luptătorilor săi. Nu mai puțin eroice au fost faptele voluntarului aviator Stîl-

peanu Gheorghe, pe pieptul căruia strălucea până acum 2 ani, "Legiunea de Onoare" franceză și Crucea ordinului "Mihai Viteazu".

Printre acei care în ceasul hotărâtor s'au prins voiosi de steagurile Tării îngroșând rândurile măntuitoare ale liberatorilor, ~~au~~ fost și Mihail Plătăreanu.

Ce să mai zicem de eroul voluntar Gheorghe Donici, care în toate luptele a fost un neasemână exemplu de ostas.

În memorabila șarjă dela Robănești la 10 Noembrie 1916, voluntarul Donici, mergând în fruntea escadrонului alături de comandanț, moare vitejește lângă el.

x

x

x

Trebue să amintesc cu pietate și numele unuia care, după părerea mea, a întrecut pe toți în fapte vitejești.

Este vorba de eroul voluntar de 3 ori, Turcanu Constantin supranumit "Peneș Cîrceanul".

Soldatul voluntar Turcanu Constantin a fost înrolat în regimentul de Dorobanți Vaslui, în anul 1875 ; ia parte în războiul nostru cu Turcii. În luptele dela Grivița, la 7 Oct. 1877 este rănit de o lance în spate, după ce dăduse iures prin dușmani.-

La 1 Iulie 1913 intră voluntar în Campania din Bulgaria, unde cu același curaj câștigă lauri victoriei.-

A treia oară, la 15 august 1916 intră iar voluntar în Regimentul 25 Vaslui.- Era de 62 de ani.-

x

x

x

Dacă voluntarii de războiu și-au dat sângele pentru întregirea Patriei, nu mai puțin au fost la înălțimea faptelor lor și femeile române. Cea mai strălucită și mai înaltă pildă este Majestatea Sa Regina Maria.

Din rândurile femeilor române, care au activat cu toată căldura sufletului lor la făurirea României-Mari, s'a desprins

c fecioară, eroina voluntară dela Jiu, Catalina Toderioiu.-

Ta a îmbrăcat haina militară, a încins cartușiera și a luat loc în linia I a regimentului 18 Corj.

Eroina dela Jiu, mândria voluntarilor noștrii din războiul pentru întregire, a căzut în fruntea plutonului său, lovită în inima-i generoasă de două gloanțe de mitralieră dușmană.-

X

X

X

Inălțați sufletește prin patriotismul și vitejia lor, voluntarii din războiul pentru întregirea neamului au ca scop să lucreze pentru consolidarea națională a Țării ; să păstreze neșirbit patrimoniul național ; să respecte legile țării ; să strângă legăturile de camaraderie intre foștii voluntari din războiul cel mare și să stea strajă neclintită în jurul Tronului, ^{României}, asigurând pe "majestatea Sa Regale Carol al II-lea de complectul lor sentiment de sacrificiu și de netăr- murita lor iubire pentru Dinastie și Patrie.-

-----
Jean Monet

Voluntar de război
1916-1919.

5.XII.1936 de f.d. om
Răduci

Conf. Dr. Jean Moruzi

Rolul voluntarilor de răsboi la înfăptuirea

României Mari.

Cu ocazia solemnităților ce au avut loc astăzi în Capitală și al căror obiect l'a format sfintirea drapelului "ASOCIAȚIEI VOLUNTARILOR DIN VECIUL REGAT DIN RAZBOIUL PENTRU INTREGIREA NEAMULUI", decorarea lor cu medalia "Ferdinand I cu spade" și Congresul Asociației mi s'a incredințat placuta misiune ca, în calitate de voluntar de război, să arăt, în cîteva cuvinte, rolul nostru la înfăptuirea României Mari. -
Voluntarilor

~~Orasul București~~

In memorabila zi de 15 August 1916, când goarna soldatului român și clopotele bisericilor dădeau alarmă mobilizării, întreaga suflare românească dela un cap la altul al Țării, era cuprinsă de emoție.)

~~Dor,~~ ^{alături} mai mult decât toți, au fost profund impresionați acei tineri a căror vîrstă nu era încă pentru incorporare.

~~Dorinți, neastămpărați, înflăcărăți de un patriotism fără margini,~~ acești entuziaști animatori au părăsit căminurile lor dragi și cu avântul tineretii au alergat alături de frați și părinți, răspunzând la apelul Patriei, pentru ~~deschiderea~~ ^{tiner} frăților noștri de peste Carpați în ~~înregirea~~ România.

Plecăți în Moldova și înrolați de bunăvoie în regimenterile din județele lor de origine, ei și-au manifestat, prin acest act, dorința de a contribui, cu prețul vietii lor, la înfăptuirea sfântului nostru ideal național.

Acești tineri au alergat sub cutile drapelelor neprecupeșind absolut nimic; au alergat, nu pentru recompense materiale căci nu putea exista posibilitatea unei evaluări a golarilor lăsați în familiile, prin jertfa propriei lor ființe.-

Acele tinere văstare ale neamului românesc, aveau însă ca deviză : " Totul pentru Patrie, nimic pentru ele"

Mulți, foarte mulți dintre noi, au fost secerăți de gloanțele dușmane pe câmpurile de onoare dela Cerna, dela Jiu, Dragoslave Predeal, Robănești, Prunaru, Mărăști, Mărășești și Oituz, iar alții au căzut victime tifosului exantematic sau au murit din cauza condițiilor neprielnice de viață asupra mormintelor răniților.

Jertfa lor nu poate fi uitată niciodată, jertfa lor nu poate fi desconsiderată.-

In timp ce, unii doar vîrstă cu ei își petrecuseau tinerețea, ca voluntarii războiului renunțau de bunăvoie la viață, numai din dragoste de a-și înțelege Patria, grav amenințată.-

Analizată din punct de vedere psihologic, jertfa acestor copii merită subliniată: ea atinge sublimul.

Dacă față de jertfa celor morți sau deveniți invalizi nu pot fi găsite (cuvinte suficiente) de preamarire, ei având obligația să lupte, jertfa copiilor voluntari că nu aveau nici un fel de obligație și care totuși s-au pus la dispoziția Patriei cerasină rându-i să dispună de viață lor în interesul ei suprem, unei astfel de jertfe merită să i se aducă cele mai frumoase cuvinte de laudă și să i se păstreze cea mai afectuoasă dintre amintiri.

Prin măreția gestului de sacrificiu de care au fost capabili să dea dovadă, voluntarii de război aparțin falangei făuritorilor marii Epopiei a întregirii neamului.

Vom numi cato va figuri eroice & voluntari. Ce exemplu mai frumos de înalt patriotism pot da printre atâta sute, decât acela al voluntarului creștin Gheorghe Ciobănașul mort vitejește pentru Patrie la Tabla Buții.

Gheorghe Ciobănașul era un Tânăr chipes și plin de sănătate; dotat cu o fină inteligență care niciodată n'a lipsit tăranului român, el era preocupat de viața și frana oțelor pe care le supraveghează lângă frontieră. Cunoscut de soldații unguri care îi permisese să-și adune oile rătăcite pe meleagurile lor, nici-odată niciunul dintre aceștia nu se gândește că Gheorghe ar putea fi codi feco opionaj in tabăra acestora. De măguerașca

Fiind nevoie de un plan de atac precedat de anumite observa-

șlefica
tiuni la inamic, ciobănașul Gheorghe își ia sarcina să ~~servească~~ Patria. Dă drumul oțelor, care, trecute pe teritoriul inamicului, il ~~oblige~~ să se apropie de pichetul unguresc cerând voe să-și adune oile.-

In acel moment el ~~observă~~ ^{trup} numărul soldaților unguri. Ajuns la cartierul românesc după puțin ^{temp}, soldații români în frunte cu Gheorghe ~~istorisete ce-a făcut~~ ^{vede} descooperirea făcută; după puțin ^{temp}, soldații români în frunte cu Gheorghe ~~se reped~~ în pichetul inamic capturând aproape o sută de dușmani. La stăruințele ~~sau~~, Gheorghe ~~este~~ primit ca ostăs voluntar, insă, nu după mult ^{temp}, a fost răpus de un glonț dușman, și prăbușindu-se, abia a mai avut puterea să arunce o ultimă privire scânteietoare din marii și frumoși lui ochi, la camarazii săi de lupte și de suferințe.-

Către exemplu mai frumos de înalt și inflăcărat patriotism poate exista, decât acela al ~~Voluntarului~~ ^{de / eroil} Frățilă Ion, care la vîrstă de 20 ani, când ~~era~~, în vîntul disperării, chema la datorie pe fiicăi, se înrolează ca voluntar, în Septembrie 1916, în regimentul 83 infanterie.-

Se poarta v. Tejete In luptele crâncene din Valea Oituzului în vara anului 1917 la Oesna, voluntarul Frățilă Ion se poartă vitejește în zilele de 29 Iulie - 6 August, făcând cu camarazii săi zid de otel inamicului, sprindu-l de a mai putea pătrunde în Moldova, pentru care fapte este ^{si} decorat cu "Virtutea Militară", ^{Aldufoare} ~~de~~ ^{faptele} Tot atât de ~~ele~~ sunt și ~~acele~~ de bravură ale voluntarului Stroja Raul din Brigada XV infanterie, decorat cu "Virtutea militară de război", pentru ~~dragostea de țară și~~ pentru vitejia cu care a luptat în 1916.-

S'a distins în mod deosebit în ziua de 8 Octombrie, când a cerut să ia parte la lupta de pe Muntele Vrânceanu (la Oituz) cu regimentul 13 infanterie.-

Năpustindu-se la atac în fruntea mai multor zeci de infanteriști, a ~~atenționat~~ ^{fărit} după sine și alte subîmpărțiri vecine și a căzut apoi grav rănit în mijlocul luptătorilor săi. Nu mai

puțin eroice au fost găptele voluntarului aviator Stâlpeanu Gheorghe, pe pieptul căruia strălucea până acum 2 ani, "Legiunea de Onoare" franceză și Crucea ordinului "Mihai Viteazu".

Printre acei care în ceasul hotărâtor s-au prins voioși de steagurile Tării ingrosând rândurile mantuitoare ale liberatorilor, printre acei voluntari care cu un patriotism curat și într'un elan de neuitat au sfredelit cu vîrf de băionete de fileurile Carpaților, a fost și

Mihail Plătăreanu.

Rămas suferind din război la 17 ani, el suportă chinurile rănilor sale încă săngerânde, le suportă cu drag și cu același cald și sfânt entuziasm care-l duse pe câmpile de bătălie, pentru întregirea Patriei sale iubite. -

Ce să mai zicem de eroul voluntar Gheorghe Donici, ~~care în~~ în toate luptele a fost ~~un exemplu viu în îndeplinirea cu devotament a datoriei.~~ ^{O neșamantă pilda} ~~de ostas.~~ ^{Se ascunde}

In memorabila șarjă dela Robănești la 10 Noembrie 1916, voluntarul Donici, mergând în fruntea escadronului alături de comandant, moare vitejește lângă el. Brevul din 1877 se stinge ca un viteaz în 1916 tot în miros de pulbere și în suer de gloante aşa cum le plac vitejilor să moara, cu fața la dușman. -

x

x

x

Nici putea să încheie acest sumar tablou ai cătorva

^{Trebue}

numai din vitejii voluntari români din război, fără să amintesc cu ^{Pietate și} ~~sacru~~ numele unuia ce, după părerea mea, a intrecut pe toți în fapte vitejești. -

Este vorba de eroul voluntar de 3 ori, Turcanu Constantin supranumit ~~eroul~~ legendar "Penes Curcanul" care a inspirat poezia ecclisă patriotică a Bardului dela Mircești și care ne răscolește sublim amintiri. -

Soldatul voluntar Turcanu Constantin a fost înrolat în regimentul de Dorobanți Vaslui, în anul 1875; ia parte în războiul nostru cu Turcii. În luptele dela Grivița, la 7 Oct. 1877

este rănit de o lance în spate, după ce cu un curaj și cu un avânt care electriza pe ostasi, dăuse iures ^{prin} dușmani.-

La 1 Iulie 1913 intră voluntar în Campania din Bulgaria, unde cu același curaj ~~characteristic~~ câștigă laurii victoriei.-

Pentru a treia oară, la 15 August 1916 intră iar voluntar ~~de data aceasta la 62 ani~~, în Regimentul 25 Vaslui.- Era de 62 dan-

x

x x

Dacă voluntarii de războiu și-au dat din băsug sângele lor nevinovat pentru intregirea Patriei, nu mai puțin au fost la înălțimea mării și sublimici lor chemări, femeile române, în ceașurile atât de grele, trăite de Neam.- Ca mai strălucită și mai înaltă pilda

Având exemplul primei femei a Neamului, exemplul Majestății Săi Regina Maria, femeile române se întrecesau în îngrijirea rănitilor, în alinarea suferințelor.-

Un cuvânt de îmbărbătare înălță sufletul, un păsament aplicat cu îngrijire vindecă o rană, redă frontului o armă.-

Din rândurile femeilor române, care au activat cu toată căldura sufletului lor la făurirea României - Mari, s'a desprins o fecioară, eroina voluntară dela Jiu, Catalina Toderiu.- Ea a

Când Patria era în pericol, Catalina Toderiu îmbrăcată în haina militară, încinge cartușiera și ^{a luat} loc în linia I a regimentului 18 Gorj, în rândurile luptătorilor.-

Eroina dela Jiu, mândria voluntarilor noștrii din războiul ~~pentru~~ ~~intregire~~ cel sfânt, a căzut în fruntea platonului său, lovită în inima-i generoasă de două gloanțe de mitralieră dușmană.-

Exemplu rar - spune ordinul de zi dat regimentului Lupeni - al unui eroism și entuziasm, unit cu cea mai strălucitoare energie. Eroina de la Jiu și-a dat jertfa supremă, lipsită de orice trufie, de orice ambīcie deșartă, numai din dragostea de a apăra pământul tării noastre, cotropit de dușman.-

Așa au înțeles luptătorii voluntari să-și facă datoria la postul de înaltă onoare și de grea răspundere unde s'au așezat de bunăvoie.

Numai așa au înțeles rolul lor în războiul pentru în-
căptuirea României Mari.-

Inălțați sufletește în proprii ochi prin măreție gestu-
prin patriotismul
lor de sacrificiu ce au fost capabili să dovedească și având
vitejia lor, conștiința împăcată a unei datorii implinite din belșug și
incununată cu florile izbânzii unei Patrii greu încercată, vo-
luntarii din războiul pentru intregirea neamului au ca scop să
~~se crească într-o~~
~~țară~~ și
Solidaritate Asociație
lucreze pentru consolidarea națională a Țării; să păstreze ne-
stirbit patrimoniul național; să respecte legile țării; să
strângă legăturile de camaraderie între foștii voluntari din
războiul cel mare și să stea strajă neclintită în jurul Tronului
României, asigurând pe Majestatea Sa Regele Carol al II-lea de completul
lor sentiment de sacrificiu și de neînțimurita lor iubire pentru
Dinastie și Patrie.-

— — — — —
Jean Voruz